

[Socialministeren]

så stor, at det kan betyde, at det for meget store indkomstgrupper ikke vil være økonomisk realistisk at udnytte de offentlige tilbud. Der vil således blive tale om særdeles alvorlige fordelingsmæssige virkninger. Jeg skal gerne, hvis udvalget ønsker det, fremlægge tal i udvalget. Det er ganske alvorligt. Hvis man f.eks. fordobler børnefamilieydelsen på de 5.200 kr., må man forudse, at vi affolker børnehaverne. Det skal jeg gerne fremlægge tal for i udvalget.

Muligheden for fleksibilitet med hensyn til betaling, så der kun betales for den tid, barnet er til stede i det offentlige pasningstilbud, er allerede til stede i dag. Kommunerne har mulighed for at graduere. Det er alene den enkelte kommunalbestyrelse, der fastsætter, hvordan overenskomsten med de ansattes organisationer skal være. Den enkelte kommunalbestyrelse fastsætter også den tidsmæssige ramme for det enkelte tilbud. Det er op til den enkelte kommunalbestyrelse at fastsætte betalingen for deltidstilbud.

Regeringen har ikke noget ønske om ved lov at fastsætte centrale regler for at regulere det. Det ville være i modstrid med regeringens ønske om i videre udstrækning at lægge regulering af disse tilbud ud til kommunerne, sådan som der er lagt op til ved den aftale, man har indgået med KL, og i den betænkning, der er kommet fra det såkaldte Lotz 2-udvalg, betænkning nr. 1143.

Som opfølgning af aftalen og betænkningen vil der i et samarbejde med de kommunale parter blive udarbejdet forslag til nye regler for forældrebetaling. Jeg kan sige, at dette arbejde er på det rent teknisk forberedende plan. Men det er klart, at vi fra regeringens side vil inddrage Folketingets Socialudvalg i disse planer. Det drejer sig jo om ændring af en betalingsvedtægt.

Endelig skal jeg nævne, at jeg også på baggrund af drøftelserne på konferencen i går om fleksible dagtilbud vil overveje muligheden for større fleksibilitet og variation i pasningstilbudene, bl.a. med sigte på at afskaffe eller i det mindste at gnave os væsentligt ind på de alt for lange ventelister, vi har i dag.

Jytte Andersen (S):

Vi kan ikke støtte forslaget fra Kristeligt Folkeparti, som det ligger på bordet.

Vi er ikke i tvivl om Kristeligt Folkepartis gode vilje, der jo handler om – det ønske deler vi – at bringe børnefamilierne ud af deres klemme. De sidder, så vidt vi kan bedømme det, i tre klemmer. Den ene er en økonomisk klemme, den anden er en tidsmæssig klemme, og den tredje er den klemme, at mange har svært ved at få passet deres børn. Aktuelt er det 30.000 børn, der står på venteliste.

Vi synes ærlig talt, at forslaget ikke, sådan som det er stillet op og skruet sammen, er velegnet til en fremadrettet løsning for børnefamilierne for at bringe dem ud af den klemme.

Vi synes, at ventelisterne, pasningsproblemerne, skal løses på en forsvarlig måde igennem nødvendige omstillinger, men også igennem nogle prioriteringer, som tager udgangspunkt i den virkelighed, at begge forældre gerne vil have tilknytning til arbejdsmarkedet. Al udvikling, alle undersøgelser viser, at begge forældre ønsker en erhvervsmæssig tilknytning. Så kan man diskutere, om det er for lang arbejdstid, de har. Det synes vi. Spørgsmålet er, om det er Folketinget, der skal gribe ind i arbejdstidsspørgsmålet.

Forslaget er sat op i fire punkter. Jeg vil godt sige om det første punkt, at uanset hvor meget sympati man kan have for en forhøjelse af børnefamilieydelsen – hvis der skulle opstå en finanspolitisk situation, så den kunne blive sat op, den ligger ikke lige foran os – så må det under alle omstændigheder være sådan, at det ikke skal være på bekostning af de forældre, som har deres børn i daginstitution. Den finansieringsmodel, man har lagt op til her, en forhøjelse af taksterne, synes vi er dårlig.

Det andet punkt vil vi derimod gerne diskutere. Jeg kan se af bemærkningerne, at man lægger op til, at fripladsgrænserne formentlig forhøjes. Vi vil gerne stryge »formentlig« og sige, at fripladsgrænserne *skal* forhøjes. Det er faktisk nødvendigt at kigge på daginstitutionstakstpolitikken, og det kommer vi meget snart med et konkret udspil om, så det kan vi jo diskutere i den sammenhæng.

Det tredje punkt er arbejdstidsproblemet. Socialdemokratiet er enig med socialministeren i, at det er arbejdsmarkedets parter, der må lægge sig i selen for at få sikret børnefamilierne en nedsættelse af den daglige arbejdstid, det er ikke vores bord. Vores mulighed er at påvirke igennem dialogen, ved igen og igen at pege på,